

Abdurrahim KarakoÅŒ

Onaylayan Administrator
Saturday, 09 June 2007
Son GÅ¼ncelleme Saturday, 09 June 2007

Å

Acaba

Dañ° oldu aklÃ½mÃ½n verdiñi fire
 Bañ° lasam telañ¾Ã½ ãşelik zincire
 SabrÃ½n derisini yñ¼zsem kim anlar?

ñ•ñŞte deprem olur dñ½ñ¾ñ½n dñ¼ñ°ñ¼mñ¼
 ãhlñçssñ½z ãşñzñ¼lmez iñ¾in dñ¼ñ°ñ¼mñ¼
 Aklñ½mda9srñ¼şeni, dñ¼ñ¾ñ¼ndñ¼ñ°ñ¼mñ¼
 Okusam kim dinler, yazsam kim anlar?

ñ

ñ

Aynalarñ½n ã-tesi

Abdurrahim Karakoñş

Her ne kusur varsasrñ¼şen zamanda;

Suñşsuzdur aynalar, ela gñzñ¼ yar

Mecnunlar Mevla'yñ½ bulursascanda,

Ei olur Leylalar ela gñzñ¼ yar

Gñ¼zel añşar gñ¼zelliñ°in sergisin

Gñ¼n añ°artñ½r kara sañşñ½n ãñrgñ¼sñ¼n...

Muhabet fasiñ½nda ãñlñ¼m tñ¼rkñ¼sñ¼n

Kim sñyler, kim ãşalar ela gñzñ¼ yar

Estikñşe iñ¾ ãşñ½kar iñ¾in iñşinde;

Genñşliñ°in hasret yer sevda gññşñ¼nde

Bilmez misin, dññrt mevsimin ãñşñ¼nde

Kar olur yaylalar, ela gñzñ¼ yar

Alñ½ al, yeñ¾ili yeñ¾ilde ara;

Ahire te gider kalbdeki yara...

Ne yapsan bir daha Ğġkmaz dallara,

Dġġlen ayvalar ela gġġlġ yar

Vakit dolar, nakit biter kasanda...

Sevda bir kitaptġr gġġnġl masanda;

Okusan da olur, okumasan da...

Kapanġr sayfalar ela gġġlġ yar

Ė

Ė

Balaban'ġm

Abdurrahim Karakoġ

Geldi gġġnderdiġin ġiirden mektup

Arada bir bġyle yaz Balaban'ġm

Zaman siciminin ucundan tutup

Bazen baġla, bazen Ğġz Balaban'ġm

Fikir gġġlġ derinleġir girdikġe

Dostluk gġġlġ gġmrah aġsar derdikġe

Sġhhat, zaman, mekan, imkan verdikġe

Cevapsġz bġrakmam, sġz Balaban'ġm

Ahval- i aleme kafayġ takma

Allah Kerim, sabrġ elden bġrakma

Ėlmi dġstur eyle, imanġ sakla

Gayrisi savrulan toz Balaban'Ã½m

Huzur iÃŒste gerek, kabukta deÃ°il

Vuslat acelede, ÃŒsabukta deÃ°il

AkÃ½l da baÃ¼tadÃ½r, topukta deÃ°il

Ã¼ile yemekteki tuz Balaban'Ã½m

AhlakÃ½, tÃ¶reyi kenara atan

Dine " Afyon" diyen, vatanÃ½ satan

MÃ¼slÃ¼man olamaz, TÃ¼rk deÃ°il zaten

Dayanmaz gÃ¶rmeye gÃ¶z Balaban'Ã½m

DemiÃ¼ler ya " Kuvvet birlikten doÃ°ar"

Kar, yaÃ°mur zamanÃ½ gelince yaÃ°ar

Nasihat Ã½m o ki dinlersen eÃ°er

Ã¼ret " ben" deÃ°il " Biz" Balaban'Ã½m

Ã¼vremizi saran tÃ¼rlÃ¼ ihanet

GÃ¼n geÃŒtikÃŒe gÃ¶rÃ¼nÃ¼yor daha net

BaÃ¼langÃ½ÃŒta bilmek deÃ°il kehanet

BaÃ°rÃ½mÃ½za girmiÃ¼ kÃ¶z Balaban'Ã½m

Zaman geldi esir olduk maddeye

Zaman geldi hasÃ½r olduk caddeye

Zaman geldi kÃ¼sur olduk Ã¼etteye

Daha bunlar bize az Balaban'Ã½m

DÃ¶rt yanÃ½mÃ½ gurbet yazmÃ½Ã¼ kaderim

Dosttan mektup gelir, biter kederim

GÃ¶zlerinden Ã¶per, selam ederim

AydÃ½nlÃ½k gÃ¼nlerde gez Balaban'Ã½m

Ã

Â

Beni De ÂaÂ°Â½r

Abdurrahim KarakoÂ

Âileyi koklayÂ½p gÂ½l niyetine,
Zindana girersen beni de ÂaÂ°Â½r.
SabrÂ½, kanaati bal niyetine
EkmeÂ°e dÂ¼rersen beni de ÂaÂ°Â½r.

Bazen iki dÂ¼nya sÂ½Â°ar iÂime,
Bazen iki gÂ½neÂ¾ doÂ°ar iÂime.
Bazen gam yaÂ°muru yaÂ°ar iÂime
Sen beni ararsan, beni de ÂaÂ°Â½r.

DostlarÂ½n var ise divanelerden,
GÂz yaÂ¾Â½n aktÂ½ysa minarelerden.
Binlerce senelik viranelerden
Bir Â¾eyler sorarsan, beni de ÂaÂ°Â½r

Ezelin ezelden Âncesi vardÂ½,
Yine sonsuzluktur sonsuzun ardÂ½.
Zaman yumaÂ°Â½na bizi kim sardÂ½?
AklÂ½nÂ½ yorarsan beni de ÂaÂ°Â½r.

DÂ½Â¾arda gÂz yanar, iÂerde yÂ¼rek,
TaahhÂ¼t ehline tahammÂ¼l gerek.
Mazlum yarasÂ½na merhem diyerek
GÂz yaÂ¾Â½ sÂ¼rersen beni de ÂaÂ°Â½r. Â Â

Â Â

Bin Yıl Uzakta

Abdurrahim Karako  ş

Gönül kurşun yemiş yaralı ceylan
 Döndüğü noktadan bin yıl uzakta
 Y  rek ateş düşmüş kuru bir harman
 Yand     noktadan bin yıl uzakta

Ne nişan bozulur, ne d    er tetik
 Zaman kanlı tezgah,acılar mekik
 Umut yavrusunu yitiren keklik
 Kondu  u noktadan bin yıl uzakta

Şans ne ki? Bir doğar     r bin kere
 En güzel arzular kalır mahşere
 Sevginin meyvesi dalından
   ndi  i noktadan bin yıl uzakta

    kar oyunbazlar iki bin katına
 Tepeler dağları alır altına
 Dostluk sürücüsü vefa atına
 Bindi  i noktadan bin yıl uzakta

Esasta her canlı mutlak bir ceset
 Dünyamız soluyan ufak bir ceset
 Evren teneşirde çıplak bir ceset
 Yundu  u noktadan bin yıl uzakta

DUA

  

Abdurrahim Karakoş

Senin ak alından gök göçerlerinden
 Önce dallar sonra yapraklar öpün.
 Eylesin yaldızlar tutsun elinden
 Gecelerden sonra afaklar öpün.

Aşk diyorlar en mukaddes hayale
 Ve sen de dâvesin o sonsuz hale
 Hazdan dudakların olsun bir lale
 Güller, karanfiller, zambaklar öpün.

Sende kemal bulmuş renk, âkil, bişim
 Ya amanın öz suyunun bir işim
 Olanca suların saâle işin
 Seni her günün günler, ârmaklar öpün.

Kumral saşların nisan ya muru
 Yazın ak yazından göğün moru
 Âzından en serin, hem de en duru
 Kayalardan akan kaynaklar öpün.

İmenler okâsın ayakların
 İişekler kokların parmakların
 Ben öpmeden önce yanakların
 Varsın teller, tüller, duvaklar öpün.

Kâskânîk âşakâ kazâktâr serde
 Bâînsâ bu râya en tatlı yerde
 Seni canlı kullar öpmesinler de
 Kefenler sarâlsın, topraklar öpün.

Â

Â

Gel GayrÄ½

Abdurrahim KarakoÅ§

Kara gÄ¶zÄ½m bu ayrÄ½lÄ½k yetiÄ¼ir,
 Ä¼ki gÄ¶zÄ½m pÄ½nar oldu gel gayrÄ½.
 Elim deÄ°se akan sular tutuÄ¼ur
 Ä¼Å§im dÄ½Ä¼Ä½m yanar oldu gel gayrÄ½.

AylarÄ½n sÄ½rtÄ½nda yÄ½llar taÄ¼Ä½ndÄ½,
 Sanma ki garibi eller dÄ¼Ä¼Ä½ndÄ¼.
 Bebekler evlendi, yollar aÄ¼Ä½ndÄ½
 Kozalaklar Å§Ä½nar oldu gel gayrÄ½.

Hesap et, gideli sen gurbet ile
 Otuz ay tutuldu kolay mÄ½ dile?
 Hapisler, sÄ¼rgÄ¼nler, esirler bile
 SÄ½lasÄ½na dÄ¶ner oldu gel gayrÄ½.

GÄ¶nlÄ½m sende, gÄ¶zÄ½m yollarda durdu,
 Saat isyan etti, takvim kudurdu.
 Hasret hanÅ§erini baÄ°rÄ½ma vurdu
 YÄ¼reciÄ°im kanar oldu gel gayrÄ½.

EmeÄ°i boÄ¼adÄ½r yuvasÄ½z kuÄ¼un...
 Nerdeyse topraÄ°a deÄ°ecek baÄ¼Ä½n.
 Beni dÄ¼Ä¼Ä½nmezsen kendini dÄ¼Ä¼Ä½n
 Herkes seni kÄ½nar oldu gel gayrÄ½.

Haberin Olmaz

Abdurrahim Karakoş

Aylar tepe yâllar da° zincirleri

Zirveler aars½n haberin olmaz

Dur durak bilmeden do°u¼tan beri

Mezara koars½n haberin olmaz

Emanete benim diye bakars½n

Bo¼ kal½nca suya kaz½k şakars½n

S½rat k¼pr¼s¼nde yatar kalkars½n

Ate¼e d¼¼ersin haberin olmaz

Sai½ncak kurars½n mor bulutlara

K¼rpe tay ba°lars½n k¼r umutlara

Muhkemdir kullu°un canl½ putlara

K½blesiz yaars½n haberin olmaz

Yoklu°a m½ sonsuza m½ yolcusun

Yollar tehlikeli Allah korusun

Koca kainatta bir damla susun

Kaynars½n taars½n haberin olmazÂ Â

Â

Â Â

Hanc½

Abdurrahim Karakoş

Bilir misin hanc½, bug¼ne kadar

HanÃ½ndan kaÃ§ yolcu Ã§Ã½ktÃ½ bu yola?

SÃ½ladan gurbete giden yolcular

KaÃ§ damla gÃ¼zyaÃ¼ dÃ¼ktÃ¼ bu yola?

Getirmeden bu yollarÃ½n sonunu,

KaÃ§ yolcu son durak yaptÃ½ hanÃ½nÃ½?

KaÃ§ yolcu bu yolda verdi canÃ½nÃ½,

Ecel kaÃ§ yolcuyu Ã§sekti bu yola?

Akar bir oluktan beÃ¼ daÃ½n karÃ½,

DemiÃ¼ler adÃ½na "hasret pÃ½narÃ½"

Ã½zu mezarÃ½ gÃ¼lgeleyen Ã§Ã½narÃ½

Kimin iÃ§in, kimler dikti bu yola?

KaÃ§ aÃ¼k bu yolda zaman eritti,

KaÃ§ yorgun hanÃ½nda terin kuruttu,

Bu taÃ¼lÃ½ yol kaÃ§ Ã§arÃ½Ã½ Ã§Ã¼rÃ¼ttÃ¼,

KaÃ§ topuÃ½un kanÃ½ aktÃ½ bu yola?

Yollar kÃ½vrÃ½m kÃ½vrÃ½m, daÃ½lar sÃ½ralÃ½,

DÃ¼Ã¼nÃ¼rÃ¼m, yollar beni yoralÃ½.

KaÃ§ ceylan iniyor bÃ¼rÃ¼ yaralÃ½,

Her gecenin seher vakti bu yola?

Ben bilmedim gitti n'olur sen sÃ¼yle,

Bu yollar kararsÃ½z uzar mÃ½ bÃ¼yle?

Yar iÃ§in iÃ§ Ã§ekip, karÃ¼ki kÃ¼yde

Hangi gÃ¼z kaÃ§ sene baktÃ½ bu yola?

Â

Â

Hasan`a Mektup

Abdurrahim Karakoş

Äþok oku, Äşok dÄ¼Ä¾Ä¼n, Äşok Ä¾eyler anla,
Aha bu mektubu alÄ½nca Hasan.

Manalar iplikten incedir amma,
Kelimeler biraz kalÄ½nca Hasan.

Gene aÄºzÄ½mÄ½zÄ½ aÄşmÄ½yor bÄ½Äşak,
Huzur size Ä¶mÄ¼r..... Dert salkÄ½m saÄşak.
Oyuna kalkÄ½yor yÄ¼zlerce kÄ¶Äşek,
BatÄ½dan bir hava ÄşalÄ½nca Hasan.

KÄ¶k saldÄ½ bahşede ayrÄ½k otlarÄ½,
Yemler pay edildi, sattÄ½k atlarÄ½.
Biz kovalÄ½m derken baÄ¾tan bitleri,
SÄ¼lÄ¼kler yapÄ½Ä¾Ä½, kulunca Hasan.

SÄ¼t dolu gÄ¼ÄºÄ¼mÄ¼ ÄşalarÄ½z taÄ¾a,
Kutsal gÄ¶revimiz `SaÄº ol Äşok yaÄ¾a !`
MÄ¼kte hakikati aramak boÄ¾a,
TÄ¼m suÄşlular gÄ¼ÄşlÄ¼ olunca Hasan.

Derisini yÄ¼zdÄ¼k demokrasinin,
Ä¾Ä¾i iÄ¾tir imtiyazlÄ½ asinin.
Hakikatte vahÄ¾i, sÄ¶zde `vasinin`
DÄ¶rt nala gidilir yolunca Hasan.

CanÄ½m HÄ¼rriyeti koydunsa ara,
Ekmeğe yalÄ½nayak kaÄştÄ½ daÄºlara.
Äþevremize kÄ¼smÄ¼Ä¾ kardeÄ¾lik var ya,

Haber ver, izini bulunca Hasan.

Soysuzlar ta'at atar mukaddesata

Karar duramazsak bizdedir hata.

Tahammül te'viktir, b'yle hayata,

İnsan kâşîmez İnce Hasan.

Â

Hedef

Abdurrahim Karakoş

İktâken'den gâ'n birinde,

Yâkandâk Mekke'nin tevhid nurunda

Hem dânde, bugânde, hemi yarânda

İslâmî Miraşîr, Âelkâ sancaktâr

Bu mâbarek yoldan dânen alâşaktâr

Biz dava u'runa serden ge'şmi'iz;

Anadan, babadan, yardan ge'şmi'iz;

İman denizine yelken a'şmâ'iz;

İslâmî sevdadâr, Âelkâ sancaktâr,

Bu mâbarek yoldan dânen alâşaktâr.

Engeller yâldârmaz Mâslâman Târk'â;

Âžâphesiz inandâk, sâz verdik âşânkâ...

Kâyamete kadar ya'ar bu âlkâ!

İslâmî hedeftir, Âelkâ sancaktâr;

Bu mâbarek yoldan dânen alâşaktâr.

Â

Â

Hudut Ta'alar

Abdurrahim Karakoş

Bu bulanık hava, bu toprak bu su

Beni benden beni senden ayır

Bu sabahsı gece bu dört bu uyku

Beni benden beni senden ayır

Doğmadık güneşin aydağında

Uzarsa gılgeler dost kalımda

Şüphesiz keleşler gılgelerin aşkında

Beni benden beni senden ayır

Doğrultmak istersem kalımda

Sınam zamana sınamda yıllar

Bu dikenli yollar bu tağlular

Beni benden beni senden ayır

Sevgi bulutundan rahmet damlası

Dörtmeden ayrık doldurur tası

Yoğun maddelerin ince manası

Beni benden beni senden ayır

Sen aklıca hiş dersin bense hayata

Kimbilir belki de bendedir hata

Bu dalgalı deniz bu yanlış rota

Beni benden beni senden ayır

Â

Â

Kim Ola

Abdurrahim Karakoş

Âşkar Âşkar uzaklara bakarsın

Yolların beklediğin kim ola

Deli misin hasretlik mi şekersin

Mektubunu sakladın kim ola

Ahlar tıter her şanzamanında

Ya da dânda gam gâzânında

Yâllar yâllâ can şanzamanında

Sevdasın sakladın kim ola

Arada bir hayallere dalarsın

Hal mâikâne hatâlar salarsın

Neden sâk sâk uykular bânlersin

Râyalarda yokladın kim ola

Dost diyorsun kimin dostu kapalı

Can canan diyorsun stâ kapalı

Târkâler sâylersin kastâ kapalı

Mâsralara yâklediğin kim ola

Â

Â

Mihriban

Â

Sâzâ :Â Abdurrahim Karakoş

Mâzik: Musa Eroğlu

SarÃ½ saÅšlarÃ½nÃ½ deli gÃ¶nlÃ½me,
BaÅ°lamÃ½Ã½m ÅšÅ¶zÃ½lmÃ½yor Mihriban Mihriban.
AyrÃ½lÃ½ktan zor belleme Å¶lÃ½mÃ½ Å¶lÃ½mÃ½,
GÃ¶rmeyince sezilmiyor Mihriban sevdiÅ°im Mihriban.

Yar deyince kalem elden dÃ½Ã½Ã½yor,
GÃ¶zlerim gÃ¶rmÃ½yor aklÃ½m Å¾aÃ½Ã½yor Å¾aÃ½Ã½yor.
Lambada titreyen alev Ã½Ã½Ã½yor Ã½Ã½Ã½yor,
AÃ¾k kaÅ°Ã½da yazÃ½lmÃ½yor Mihriban sevdiÅ°im Mihriban.

Tabiplerde ilaÅš yoktur yarama,
AÃ¾k deyince Å¶tesini arama arama.
Her nesnenin bir bitimi var ama var ama.
AÃ¾ka hudut Åšizilmiyor Mihriban sevdiÅ°im Mihriban.

Å

Å

Omuzum da Sevda YÃ½kÃ½

Å

SÃ¶z: Abdurrahim KarakoÅš

MÃ½zik: Musa EroÅ°lu

Å

Omuzum da sevda yÃ½kÃ½

Yollarda seni aradÃ½m

Beste beste tÃ½rkÃ½ tÃ½rkÃ½

Tellerde seni aradÃ½m

Girdim yeÃ¾ilden sarÃ½ya

Sordum Ã¶lÃ¼me diriyeyim
Ã¶lÃ¼me verdiyim arÃ¼m
Ballarda seni arÃ¼m

BahÃ¶m Ã¶lÃ¼me gazel
BirleÃ¼m ebetle ezel
AyÃ¼m madÃ¼m Ã¶lÃ¼me
Kullarda seni arÃ¼m

Seni ArÃ¼m

Omuzum da sevda yÃ¼kÃ¼
Yollarda seni arÃ¼m
Beste beste tÃ¼rkÃ¼ tÃ¼rkÃ¼
Tellerde seni arÃ¼m

Girdim yeÃ¼ilden sarÃ¼ya
Sordum Ã¶lÃ¼me diriyeyim
Ã¶lÃ¼me verdiyim arÃ¼m
Ballarda seni arÃ¼m

AÃ¼k yalÃ¼m girdi can
GÃ¼nlÃ¼m dÃ¼ndÃ¼ gÃ¼listana
Gece gÃ¼ndÃ¼z yana yana
KÃ¼llerde seni arÃ¼m

Yorulup demedim yeter
Hasretin gÃ¼zÃ¼mde tÃ¼ter
Kerem'den Mecnun'dan beter
Ã¶lÃ¼llerde seni arÃ¼m

BahÃ¶m Ã¶lÃ¼me gazel

BirleÅ¾ir ebette ezel

AyÅ½madÅ½m Å§irkin gÅ¼zel

Kullarda seni aradÅ½m

UlaÅ¾mak iÅ§in rahmete

KatlandÅ½m bin bir zahmete

KarÅ½Å¾Å½p sÅ¶ze sohbet

Dillerde seni aradÅ½m

Â

Â

TÅ¼kenmez

Abdurrahim KarakoÅ§

AÅ¾k dedin ba°rÅ½ma soktun bÅ½Å§aÅ°Å½

Akan kanÅ½m gÅ¶l olmadan tÅ¼kenmez

Sevda kokan bu yaranÅ½n Å§iÅ§eÅ°i

Petek petek bal olmadan tÅ¼kenmez

Hasret nedir yarÅ½na sor dÅ¼ne sor

Ânanmazsan dÅ¶nder aktar gene sor

Sensiz geÅ§en geceleri bana sor

Saatleri yÅ½l olmadan tÅ¼kenmez

GÅ¶rsem derim biÅ§imini rengini

KÅ¶tÅ¼ talih yÅ¼ksek yapar engini

ÂÅ§imdeki bu sevginin yangÅ½nÅ½

Kemiklerim kÅ¼l olmadan tÅ¼kenmez

Â

Â

Unutursun MihribanÃ½m

Abdurrahim KarakoÃ§

Unutmak kolay mÃ½ deme

Unutursun MihribanÃ½m

OÃ°lun kÃ½zÃ½n olsun hele

Unutursun MihribanÃ½m

YÃ½llar sinene yaslanÃ½r

HatÃ½ralarÃ½n paslanÃ½r

Bu deli gÃ¶nlÃ½n uslanÃ½r

Unutursun MihribanÃ½m

Zaman erir kelep kelep

Meyve dalda kalmÃ½yor hep

Unutturur birÃ§ok sebep

Unutursun MihribanÃ½m

GÃ½n geÃ§er azalÃ½r sevgi

DeÃ°iÃ§ir her Ã½eyin rengi

BugÃ½n deÃ°il yarÃ½n belki

Unutursun MihribanÃ½m

SÃ½t emerdin gÃ½ndÃ½z gece

Unuttun ya bÃ½yÃ½nce

Bu iÃ§ de tÃ½pkÃ½ Ã¶ylece

Unutursun MihribanÃ½m

Hayat bÃ¶yle bir gemide

Eskiler yiter yenide

Beni deÃ°il kendini de

Unutursun MihribanÃ½mÃ½

Ã½